

Ngày 18 tháng 1 năm 2024

Gửi người bạn bí mật của tớ!

Cô gái đến từ tương lai, thứ lỗi cho tớ khi đã gọi cậu như vậy, vì tớ chưa kịp biết tên cậu. Nhưng kỳ lạ thay, tớ cảm thấy rất thân thuộc, chúng mình thật giống tình bạn vượt không gian như trong thế giới của Ghibli “Hồi ức về Marine”. Sau khi tỉnh dậy tớ thấy mình cần đặt bút viết liền một bức thư thật cẩn thận, trước khi nào tớ xóa sạch ký ức về cậu cùng giấc mơ đêm qua.

Trong giấc mơ, tớ được cùng cậu du hành đến thế giới mà cậu đang sống. Tớ rất choáng ngợp vì sự to lớn và vô cùng hiện đại ở đây. Những tòa nhà cao tầng khổng lồ che lấp cả mặt trời, mặt trăng và đèn điện xuyên suốt khiến ngày và đêm trở nên khó phân biệt. Các cậu còn có cả những con robot thông minh. Vậy là giờ việc quét dọn, rửa bát phụ mẹ chắc các cậu chẳng cần động tay nữa nhỉ? Nhưng mà, có một thắc mắc chưa kịp hỏi thì mẹ đã đánh thức tớ dậy mất rồi, đó là: “Các bạn cây, những bác cô thụ hay em bé mầm ở thế giới các cậu đâu cả rồi?”.

Tớ ước, tối đêm nay, tớ ngủ và mơ được gặp lại cậu lần nữa. Tớ sẽ dẫn cậu về thế giới mà tớ luôn mơ về - một thế giới mang phong cách Ghibli. Một thế giới đầy màu sắc, với cỏ non xanh tươi, trái cây chín mọng đầy màu hồng và ánh nắng chiều vàng óng. Âm thanh của suối rì rào, tiếng chim hót líu lo và tiếng gió lao xao trên lá cây. Hương thơm của đồng lúa mới, hoa bưởi và nắng xuân dịu dàng. Cậu có thể tưởng tượng được chứ?

Trong giấc mơ, tớ mong mình đủ thời gian để dẫn cậu đi tiếp, cùng cậu đến gặp các bạn hổ, gấu trúc, koala, sói đỏ... Bởi tớ sợ, ở tương lai cậu và các bạn không còn biết về các bạn ấy, sợ các sinh linh đó sẽ biến mất hoàn toàn trên Trái

Đất. Vì thế giới thực của tớ không hoàn mỹ như Ghibli. Vẫn có những người đang tàn phá, động vật quý hiếm đang mất dần, có ai đó vẫn vờ như không nghe, không nhìn và không cảm nhận tiếng thiên nhiên đang thét gào.

Nhưng không vì thế mà nản lòng. Tớ vẫn chọn cất rác vào túi, mang về nhà vứt đúng thùng rác. Mẹ tớ chọn bất tiện một tí khi mang rỏ đi chợ để từ chối dùng bọc nylon. Ba tớ chọn tái chế những chai nhựa làm chậu trồng cây. Trường tớ chọn tổ chức thêm các dự án, cuộc thi về những vấn đề môi trường. Và ngoài kia, còn bao la những thông điệp đẹp, dự án hay mang đến hy vọng rằng một ngày nào đó, thế giới thực của tớ sẽ giống như thế giới Ghibli.

Vừa hay, để tớ khoe với cậu về chú idol tuyệt vời của tớ mà không lạc đi chủ đề của chúng mình. “Đừng mua lồng để mà nghe được tiếng chim ca. Hãy trồng thật nhiều cây cối, đàn chim sẽ về và quanh nhà lại có thêm hoa”. Chú ấy tên Đen và tớ dành câu ca trong lời bài hát mới nhất của chú gửi đến cậu và các bạn thế giới tương lai.

Tớ rất vui khi biết rằng các cậu sẽ yêu quý và bảo vệ thiên nhiên thay phần chúng tớ. Hãy xem thiên nhiên như một người bạn thân thiết. Hãy cố gắng không để thiên nhiên chúng ta bị hủy hoại bởi ô nhiễm, bị phủ kín bởi nhựa, dây điện, túi nylon. Xin đừng để bạn ấy bị “hói tóc”, “bốc mùi” và “mặc quần áo xấu xí”. Gửi gắm đến cậu nhé, một thế giới với những đồng cỏ xanh mướt, những bông hoa rực rỡ, nơi mà con người và động vật sống mạnh khỏe, hòa mình vào thiên nhiên.

Nếu chẳng may không gặp lại cậu trong mơ, tớ sẽ gửi bức thư này tới Liên minh Bưu chính Thế giới, nhờ người lớn ở đây giữ hộ. Vì trong suốt 150 năm qua, UPU vẫn ở đó, đã phục vụ hơn 8 thế hệ người dân toàn cầu, với vai trò là người truyền tải những bức thư, là cầu nối mọi người ở khắp nơi trên thế giới. Tớ

mong rằng trong tương lai - tương lai của tổ và hiện tại của cậu - những người dân trên khắp hành tinh vẫn tiếp tục cùng UPU chia sẻ những trải nghiệm và kiến thức trên mọi lĩnh vực, để cùng xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn qua mỗi ngày.

Thân ái!